

[Estrup]

ler, som helt klart ikke har tilbagevirkende kraft, og vel egentlig allerhelst de eksisterende varslingsregler.

Pia Kjærsgaard (FP):

Da boligministeren tiltrådte, var det med store mål og erklæringer om en ny og mere liberal og mere forståelig lejelov. Hvis ministerens visioner skal opfyldes – og det håber vi naturligvis de bliver – så forstår vi godt, at ministeren må have haft mange søvnløse nætter, når vi tænker på den urskovslov, han overtog.

Vi bliver endnu mere forstående, når vi ved, at ministeren også skal blive enig med Det Radikale Venstre, hvis boligpolitiske synspunkter ligner SFs mere, end de ligner regeringens. Det er jo en slem situation. Den stakkels minister må føle sig som en lus mellem 2 negle: regeringens påståede liberalism og Det Radikale Venstres socialisme.

Sagen bliver i øvrigt endnu mere abstrakt, hvis ministerens ambitioner også gælder Socialdemokratiet, sådan bare for gammelt venkskabs skyld.

Når en lov udløber pr. en bestemt dato, er det regeringens pligt at sørge for, at en ny lov afløser den gamle. Der er nu gået 4 år siden det sidste boligforlig, så der har været masser af tid.

Hvad er så konsekvenserne, hvis ikke ministeren får denne udsættelseslov igennem? Det er naturligvis, at boligministeren tager lovforslag nr. L 56 og nr. L 57 i hånden, skynder sig hjem i sit ministerium og tilkalder de parter, han regner med skal udgøre flertallet. Vi ser med fortrøstning frem til, at boligministeren vil gøre det, og at dette lovforslag ikke bliver vedtaget, men at man begynder at arbejde med nr. L 56 og L 57 i dag. Det arbejde vil Fremskridtspartiet naturligvis gerne deltage i, men vi vil ikke medvirke til dette lovforslags vedtagelse.

Albrechtsen (VS):

Den 23. maj vedtog Folketinget, at boligministeren her ved samlingens start – det er jo efterhånden nogle dage siden – skulle fremsætte et lovforslag om sikring af vedligeholdelsen i de private udlejningsejendomme, og nu kan man forstå, at ministeren vil hævde, at den forpligtelse skulle være opfyldt ved, at han i dag fremsætter et lejelovsfor-

slag, så vidt jeg har forstået. Det må vi jo så se.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren – for det har jo afgørende betydning for vurderingen af indholdet i det forslag, der er til behandling her – om det er sådan, at ministerens forslag bygger på de samme principper som dem, der lå i det, som fru Ruth Olsen kaldte en foræring til ministeren. Det var nu en af den slags foræringer, som jeg helst ville have været fri for. Nu er jeg ikke minister, men jeg er derimod lejer, og som lejer kunne jeg i hvert fald ikke rigtig se nogen foræring i det nævnte lejelovsforlig. Hvis det er de principper, som bl.a. gik ud på, at tage huslejereguleringen væk fra de små udlejningsejendomme, der skal bygges videre på, er det jo noget helt andet end den tanke, som lå bag det, Folketinget vedtog den 23. maj, nemlig at vedligeholdelsen rent faktisk skal sikres, og – og det er det, der er væsentligt i forbindelse med dette forslag – at de penge, som lejerne indbetaler til vedligeholdelse, rent faktisk for fremtiden skal bruges til vedligeholdelse. Det er jo den egentlige nyskabelse i det, Folketinget vedtog den 23. maj, at for fremtiden skal vedligeholdelsespenge bruges til vedligeholdelse. Det er en radikal reform, det indrømmer jeg, men det er vel ikke helt urimeligt.

Når man så ser på det forslag, der foreligger her, må vi sige, at det bygger altså på, at lejerne skal betale noget ekstra til ejeren, men der bliver ikke mere vedligeholdelse af den grund. Jeg vil godt høre, om ministeren tør benægte det, jeg her står og siger, for hidtil har vi jo set lejerne betale den ene husleje-forhøjelse efter den anden over vedligeholdelseskonti, uden at der af den grund er kommet noget vedligeholdelse ud af de penge, og det var den erkendelse, der lå i folketingsbeslutningen af 23. maj.

Derfor er det selvfølgelig indlysende, at vi ikke alene vil stemme imod dette forslag om huslejestigninger direkte ned i ejernes lommer, men også vil bekæmpe det med næb og kløer. Det er ganske enkelt en hån mod lejerne, at man kommer i en situation, hvor Folketinget har sagt, at der skal ske en sikring af vedligeholdelsen, og at svaret til lejerne så er: der skal ikke ske en sikring af vedligeholdelsen, men der skal puttes nogle flere penge i ejernes lommer. Det er ganske enkelt for stærkt, hr. boligminister!